

F. t. I. om betalingstjenester

pel PBS med henblik på overførsel af korttransaktioner til forretningsindehaverens konto. Det er imidlertid ikke afgørende, om en indløser, for eksempel PBS, tilbyder betalingsmodtager betalingskonti i forbindelse med indløsning af betalingstransaktioner på baggrund af betalingsinstrumenter eller om korttransaktioner overføres direkte fra kortindehavers konto til betalingsmodtages konto i et pengeinstitut.

Nr. 6 omfatter pengeoverførselsvirksomhed. Ved pengeoverførsel forstås, jf. definitionen i § 6, nr. 10, en betalingstjeneste, hvor der modtages midler fra en betaler, uden at der oprettes en betalingskonto i betalerens eller betalingsmodtagerens navn, alene med det formål at overføre et tilsvarende beløb til en betalingsmodtager eller en anden udbyder på betalingsmodtagerens vegne, og hvor sådanne midler modtages på betalingsmodtagerens vegne og stilles til rådighed for denne.

Nr. 7 omfatter gennemførelse af betalingstransaktioner, hvor betalerens samtykke til at gennemføre en betalingstransaktion meddeles ved hjælp af alle former for telekommunikations-, digital- eller IT-udstyr, og betaling sker til den operatør, der driver kommunikationssystemet eller netværket, og som kun agerer som mellemmand mellem brugeren af betalingstjenesten og leverandøren af varer og tjenesteydelser.

Denne betalingstjeneste består i at udføre betalinger med mobiltelefoner eller andre digitale eller IT-baserede kommunikationsmidler, for eksempel internetbetalinger via en computer. Bestemmelsen er teknologineutral og omfatter alle former for telekommunikation, digitalt udstyr eller IT-udstyr. Selvom fastnettelefoner i princippet er omfattet af bestemmelsen, udgør telefonsamtaler dog ikke en betalingstjeneste.

Såfremt den operatør, der driver systemet eller netværket ikke er mellemmand mellem brugeren af betalingstjenesten og leverandøren, men for eksempel selv er leverandør af en tjeneste, er der ikke tale om en betalingstjeneste. Det bemærkes endvidere, at såfremt en tjeneste omfattet af nr. 7 leveres til og skal anvendes via telekommunikations-, digital-, eller IT-udstyr, kan disse tjenester være undtaget fra loven, jf. forslaget til § 4, nr. 14.

Hvis en betaler kan anvende sin mobiltelefon til at iværksætte en betalingstransaktion fra en bankkonto, ved at overføre de nødvendige oplysninger til sin bank, vil selve teletjenesten ikke blive betragtet som en selvstændig betalingstjeneste.

Betaling for fastnettelefoni er ikke omfattet af forslaget til nr. 7.

Til bilag 2

Efter lovforslagets § 13, stk. 1, nr. 2, skal betalingsinstitutter til enhver tid have en basiskapital, der beregnes i henhold til én af de tre metoder (A, B eller C), der er beskrevet i bilag 2 til lovforslaget. Der henvises indledningsvis til bemærkningerne til § 13.

Ved metode B og C anvendes en omregningsfaktor k , der fastsættes i 3 niveauer ud fra en risikovurdering, hvor institutterne inddeles som følger:

Laveste risikoniveau (multiplikationsfaktor 0,5): Pengeoverførselsvirksomhed, jf. bilag 1, nr. 6.

Mellemste risikoniveau (multiplikationsfaktor 0,8): Elektroniske betalingstransaktioner, jf. bilag 1, nr. 7.

Højesten risikoniveau (multiplikationsfaktor 1,0): Andre betalingstjenester, jf. bilag 1, nr. 1-5.

Metode A, B og C kan, medmindre Finanstilsynet fastsætter andet, anvendes såvel på nyetablerede institutter, som nu søger om tilladelse som betalingsinstitut, men som endnu ikke er påbegyndt udbud af betalingstjenester, eller institutter, som tidligere har været omfattet af lovforslagets kapitel 3, men som på grund af øget aktivitetsniveau nu søger om tilladelse som betalingsinstitut. I så fald anvendes i stedet for »det foregående år« de forventede faste omkostninger i henhold til virksomhedens egne estimater for det kommende år.

I relation til de enkelte metoder bemærkes følgende:

Metode A

Beregningsgrundlag: Institutets faste omkostninger.

Betalingsinstitutets basiskapital skal være mindst 10 pct. af dets faste omkostninger det foregående år. Finanstilsynet kan tilpasse kravet hertil i både opad- og nedadgående retning, hvis selskabets faste omkostninger for eksempel til husleje, lønudgifter eller andre driftsomkostninger forøges eller formindskes væsentligt i forhold til det forrige år. Ved faste omkostninger forstås resultatopgørelsesposterne: »udgifter til personale og administration«, »afskrivning på materielle og immaterielle aktiver« og »andre driftsudgifter« i overensstemmelse med årsregnskabsloven.

Metode B

Beregningsgrundlag: Institutets betalingsvolumen.

Med udtrykket »betalingsvolumen« menes det samlede transaktionsbeløb af betalingstjenester omfattet af bilag 1. Accepterede, men endnu ikke på statusdipunktet effektuerede betalingstransaktioner, skal ikke medregnes.

I beregningen indgår betalingsvolumenet (BV) opgjort som en 1/12 af det samlede beløb for de betalingstransaktioner, som betalingsinstituttet har gennemført i det foregående år.